

16.05.2022 PONEDELJEK Janez Nepomuk, duh. muč.	KRIŽ ob 19.00	++ BERCE, Križ 145
17.05.2022 TOREK Jošt, duhovnik		
18.05.2022 SREDA Janez I, papež	KAPELA ob 19.00	ZA BOŽJE VARSTVO, Tomaj 120
19.05.2022 ČETRTEK Krišpin Viterbski, red.	KRIŽ ob 19.00	V ČAST MATERI BOŽJI, Križ 197
20.05.2022 PETEK Bernardin Sienski, duh.		
21.05.2022 SOBOTA Krištof Magallanes, duh.		
22.05.2022 6. VELIKONOČNA NEDELJA (nedelja turizma)	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	ZA ZDRAVJE V ČAST MATERI BOŽJI, Kazlje 21 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Opravičilo za zadnja oznanila: na navedene datume niso vpisani pravilno godovi. Nimam lektorja, da bi me opozoril na napake.

SREČANJE BIBLIČNE SKUPINE je zaradi bolezni večine članov predstavljeno na torek, 7. junija ob 19h.

Veroučna srečanja so redno v tem tednu. Zaključujemo 29. maja, razen za **BIRMANCE**, ki s srečanji ob ponedeljkiih nadaljujejo do birmanske devetdnevnic.

S starši smo se dogovorili, da imamo **"birmansko romanje"** od Avberja (ob 10h) - do Tomaja v soboto, 28.5. Zaključimo v farni cerkvi in potem na dvorišču pred župniščem.

Podelitev spričeval bo 21. junija pri sv. Antonu skupaj z devetdnevnic z birmanci. Ob lepem vremenu bo sveta maša zunaj.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
5 VELIKONOČNA NEDELJA

Štev.:21/LETO X.

15. MAJ 2022

Nova zapoved medsebojne ljubezni

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 13,31-35)

Ko je Juda šel iz dvorane zadnje večerje, je Jezus rekel: »Zdaj je Sin človekov poveličan in Bog je

poveličan v njem. Če je Bog poveličan v njem, ga bo tudi Bog poveličal v sebi; in poveličal ga bo takoj. Otroci, le malo časa bom še z vami. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

V nedeljo, 8.maja smo po maši v Križu - spominska maša ob nekdanjem prazniku Najdenja sv. Križa - blagoslovili kip sv. Jožefa na domačiji g. in ge. Cenčič na kraju Zabriči. Kip sv. Jožefa je delo mojstra kamnoseka Mužina iz Sela na Vipavskem (<http://www.marmorgranit-muzina.si/kaj-delamo.htm>)

Iskrena hvala za dragocen prispevek h kulturni ureditvi tomajske vasi, ki je s tem spomenikom pridobila k urejeni podobi vasi in bo mimoidoče spodbudila k priprošnji sv. Jožefu, varuhu družin in priprošnjiku ob zadnji uri. Priporočimo se mu z molitvijo.

MOLITEV K SVETEMU JOŽEFU

K tebi o sveti Jožef, pribežimo v svojih stiskah, in ko smo na pomoč poklicali tvojo presveto nevesto, prosimo zaupljivo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico, Božjo Materjo, in pri očetovski ljubezni, s katero si objemal Dete Jezusa, te ponižno prosimo, ozri se milostno na delež, ki ga je pridobil Jezus s svojo krvjo, in pomagaj nam v naših potrebah s svojo močjo in priprošnjo. O preskrbni varuh Svete družine, varuj izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odvrni od nas, ljubezni polni oče, vsako kugo zmot in greha. Podpiraj nas milostno iz nebes, o mogočni naš varuh, v tem boju zoper moči teme, in kakor si nekdanj otel Dete Jezusa iz smrtne nevarnosti, tako brani zdaj sveto Cerkev Božjo sovražnega zalezovanja in vsakega nasprotovanja. Varuj nas vsekdar, da bomo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo mogli sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen!

Navdih Jezusove ljubezni

Pri branju odlomka te velikonočne nedelje se najprej osredotočimo na prvo besedo, ki jo je Jezus uporabil v svojem poslovilnem govoru: "Zdaj." "Zdaj je bil Sin človekov poveličan." Kateri "zdaj" je to? To je trenutek križa, ki sovpada z njegovim poveličanjem. Križ je "zdaj" največja manifestacija resnice. Ura smrti na križu je vključena v Božji načrt; to je "ura", ko bo Očetova slava zasijala na svetu po slavi "Sina človekovega". V Jezusu, ki v uri križa izroča svoje življenje Očetu, je Bog poveličan tako, da razkrije svoje božansko bistvo in sprejme človeštvo v občestvo s seboj. V Sinovi slavi je njegova "izjemna ljubezen" do vseh moških in žensk, vse do darovanja samega sebe za tiste, ki ga izdajajo. Sinova ljubezen je takšna, da nase prevzame vse uničujoče in dramatične situacije, ki bremenijo življenje in zgodovino človeštva.

Judova izdaja ne simbolizira toliko dejanje posameznika, temveč celotnega zla človeštva, nezvestega Božji volji, življenja v Božji ljubezni. Judova izdaja ostaja dogodek, poln skrivnosti. Na nek način nam daje možnost, da Jezusa bolje spoznamo. Omogoča nam videti, kako zelo ljubi svoje. Kristus nas, svoje prijatelje, nikoli ne izda, četudi si to zaslužimo, četudi se mu upiramo, četudi ga zanikamo. V njegovih očeh in v njegovem srcu smo vedno njegovi "prijatelji". Juda je Gospodov prijatelj tudi v trenutku, ko je s poljubom izdal svojega Učitelja.

V v. 33 opazimo spremembo v Jezusovem poslovilnem govoru. Ne uporablja več tretje osebe. Učitelj se zdaj obrača na "vas". Ta "vi" je v množini in uporablja grško besedo, ki je polna nežnosti – "otroci". Z uporabo te besede ter s tonom glasu in odprtostjo srca Jezus učencem konkretno izrazi neizmerno nežnost, ki jo goji do njih.

V v. 34 beremo: "Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj." Grška beseda *kathòs* (kot) ni namenjena zgolj primerjavi: ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Njen pomen je lahko zaporedje vzročnosti: "Ker sem vas jaz ljubil, se tudi vi med seboj ljubite." Ta zapoved ima lahko tudi eshatološki pomen. V tem smislu izraža Jezusovo željo, da bi ga v času njegove »relativne« odsotnosti in v pričakovanju njegovega drugega prihoda ljubili in mu služili v osebi njegovih bratov in sester.

Nova zapoved je edina Jezusova zapoved. Če ni ljubezni, ni ničesar. Magrassi pravi: »Vsak brat je Kristusov zakrament. Preučimo svoje vsakdanje življenje: ali živimo tako z bratom in sestro od jutra do večera, da ga sprejmemo in ljubimo kot Jezusa Kristusa?«

Poklicani smo stopiti iz sebe, da bi bili bližnji tistemu, ki nas potrebuje, začeni s najbližjimi in z najbolj skromnimi zadevami vsakdanjega življenja.

(v Ignacijev dom duhovnosti, 5 velikonična nedelja)